

שני שטרות היצאין זה אחר זה

רב האי - אם הוציאה שתי כתובות (הראשון על 200 והשני על 300), יכולה ללבוש מאיזה שתרצה

רב פפא (כאמור) - אם השני הוסיף על הראשון, יכול לבחור אחד.

רב פפא (כאמור) - אם השני הוסיף על הראשון, יכול לבחור אחד.

רב פפא (כאמור) - אם השני הוסיף על הראשון, יכול לבחור אחד.

תשובה - כשתי השטרות זהים - השני תופס אך כשהשני מוסיף על הראשון (כמו במקרה של 300) - יכולה לבחור (רב פפא)

תשובה - כי כתב את השני (מתנה) רק כדי לממנוע דין בר מיצרא

מתנה ואז מכר - כי כתב את השני (מכר) רק כדי לחזק את כוחו של המקביל

נפקא מינה		וממילא:	
האם העדים נפסלים (בשביל המקביל, למשל אם יש לו עוד שטרות של אותם עדים (חוס))	למי היתה שייכת השדה	אם המקביל אכל פירות	מי משלם על המס בזמן זה
הסברא השטר השני מראה שהשטר הראשון	האם העדים נפסלים (בשביל המקביל, למשל אם יש לו עוד שטרות של אותם עדים (חוס))	האם המקביל אכל פירות	מי משלם על המס בזמן זה
רפרם - פסול	נפסלים	לנתן	משלם
רב אחא - נטול	לא נפסלים	למקביל	לא משלם

סברות ונפקא מינות:

פרשיית מוציא שם רע

תקדמה

אשת איש בבורח - חנק

מרת שאורטה שוייתה ומתפסה

כשעדיין נערה מאורסה (=בית אביה) - הוא והיא נסקלים בשער העיר

אחרי החתונה (=בית חמיה), זה "פרשיית מוציא שם רע" (דברים כב)

אשת איש בבורח - חנק

מרת שאורטה שוייתה ומתפסה

גירות:

פרשיית מוציא שם רע

"הוציאו את הנער אל פתח בית אביו וקלוקי אביו עזרה בצבצים ונסתה כי ששמה בגולה בישראל"

לגבי העונש שלה - מנעטים מ"בישראל"

לגבי העונש של מוציא שם רע - כי הוציא שם רע על בתולת ישראל

גירות גמורה אינה שייכת כלל, אלא חנק

מקור

הורחה שלא בקדושה ולידה בקדושה - נסקלת, אך אין את שאר הדינים, מרבית נזמנה

הורחה ולידה בקדושה - יהודיה גמורה

לגבי אם היא נעשית, לא ברור כאן.

מקרים בהם אין פרשיית "מוציא שם רע" -

יתומה:

לגבי הקנס של הבעל:

ר"ס ב"ח - פסור

ונתם לאבי הנערה

תשובה - שם זה דחוקא אם כשנאנסה היה לה אב

ווקשיים - הרי באונס ומפתה שגם כתוב לשון דומה מתן לערה כשאין לה אב?

שהרי לגבי ברה הבאנו מקור לזה שפסור, וברה נחשבת כיתומה, מכאן שיתומה ישראלית - חייב

וכיון שכאן כתוב נערה 43 אותיות, ר"ל לומד שככתוב 3 (נער, כמו בפרשיית אונס) - זה גם קטנה

קטנה:

ודאי שלא שיר, שהרי אין מעישים קטנה